

ZARZĄDZENIE

Dnia 20 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Pierwszy Prezes SN Małgorzata Manowska

W związku z wnioskiem SSO W. M. o zbadanie spełnienia przez SSN Wiesława Kozielowicza oraz SSN Dariusza Kalę wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących ich powołaniu i ich postępowania po powołaniu, który wpłynął do Sądu Najwyższego w dniu 9 września 2022 r., na podstawie art. 29 § 10 ustawy o Sądzie Najwyższym i art. 429 § 1 k.p.k., stwierdziwszy, że:

- wniosek został złożony wobec sędziów SN wyznaczonych do składu rozpoznającego sprawę dyscyplinarną (art. 29 § 6 pkt 2 u.SN),
- wniosek został złożony przez stronę postępowania przed SN w sprawie dyscyplinarnej (art. 29 § 7 u.SN),
- stwierdzając, że wniosek został wniesiony z zachowaniem terminu (art. 29 § 8 u.SN),
- stwierdzając, że wniosek czyni zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego (art. 29 § 9 u.SN),
- stwierdzając, że wniosek zawiera żądanie stwierdzenia, że w sprawie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 29 § 5 u.SN,
- stwierdzając, że wniosek nie zawiera przytoczenia okoliczności uzasadniających żądanie wraz z dowodami na ich poparcie,

zarządził:

- 1) **wniosek odrzucić;**
- 2) **odpis wniosku i zarządzenia załączyć do sprawy I ZZ 1/22;**
- 3) **odpis zarządzenia doręczyć SSO W. M.;**

4) o wniosku i o wydanym zarządzeniu zawiadomić SSN Wiesława Kozielewicza i SSN Dariusza Kalę;

5) zakreślić sprawę w repertorium ZB jako zakończoną w inny sposób.

UZASADNIENIE

SSO W. M. wniósł o zbadanie spełnienia przez SSN Wiesława Kozielewicza oraz SSN Dariusza Kalę wymogów niezawisłości i bezstronności, na podstawie art. 29 § 5 ustawy o Sądzie Najwyższym.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że wniosek niespełniający wymagań wymienionych w art. 29 § 9 pkt 1 i 2 u.SN podlega odrzuceniu bez wezwania do usunięcia braków formalnych (art. 29 § 10 u.SN). Zarządzenie o odrzuceniu wniosku nie podlega zaskarżeniu i stosownie do brzmienia art. 99 § 2 k.p.k. nie wymaga ono pisemnego uzasadnienia. Z uwagi na kształtowanie się instytucji testu niezawisłości sędziego Sądu Najwyższego, a przede wszystkim rażący stopień niezrozumienia wymogów tej instytucji przez stronę postępowania, która – jak można sądzić z uwagi na posiadane kompetencje zawodowe – powinna odznaczać się odpowiednim poziomem merytorycznym do właściwego przygotowania takiego wniosku, Sąd Najwyższy uznał za stosowne syntetyczne przedstawienie powodów jego odrzucenia.

Zgodnie z art. 29 § 9 u.SN skarżący we wniosku o zbadanie wymogów niezawisłości i bezstronności, o którym mowa w art. 29 § 5 u.SN powinien przytoczyć okoliczności uzasadniające żądanie oraz wskazać dowody na ich poparcie. SSO W. M. podał jedynie, że SSN Wiesław Kozielewicz oraz SSN Dariusza Kala złożyli zdania odrębne do uchwały SN z dnia 23 stycznia 2020 r. (sygn. akt BSA I-4110-1/20) oraz – dodatkowo – odnośnie do SSN Wiesława Kozielewicza powołał źródła z portali internetowych, które nie tylko nie spełniają wymogów środka dowodowego, ale nie zawierają informacji, które uprawdopodobniają tezę o konieczności przeprowadzenia testu, o którym mowa w art. 29 § 5 u.SN. W konsekwencji wnioskodawca nie spełnił wymogu, o którym

mowa w art. 29 § 9 pkt 2 u.SN, co obligowało Pierwszego Prezesa SN do odrzucenia wniosku. Wypada dodać, że takie rozumienie instytucji testu bezstronności prezentowano już w orzecznictwie SN (por. zarządzenie SN z dnia 16 sierpnia 2022 r., sygn. akt II KB 2/22).

Dodatkowo wypada wskazać, że wniosek o zbadanie niezawisłości i bezstronności sędziego nie może być wnoszony wobec kilku sędziów jednocześnie, bowiem niemożliwe jest spełnienie wymogów, o których mowa w art. 29 § 9 pkt 2 u.SN. Tak samo nieskuteczne jest wniesienie o wyłączenie całego składu orzekającego lub sądu, co jest zapewne znane wnioskodawcy na podstawie dotychczasowego orzecznictwa i poglądów doktryny. Analogicznie stanowisko to ma zastosowanie do instytucji testu niezawisłości sędziego.

Poprawnie złożony wniosek o przeprowadzenie testu z art. 29 § 5 u.SN powinien zawierać jasno wskazaną tezę dowodową oraz dowody umożliwiające jej wykazanie (udowodnienie). Z pewnością wymogu takiego nie spełniają informacje medialne, które dodatkowo nie mają żadnego bezpośredniego związku z postępowaniem sędziego objętego wnioskiem po jego powołaniu. Musi budzić zdumienie sporządzenie wniosku w formie jak w sprawie niniejszej przez stronę legitymującą się szczególnie wysokimi kompetencjami zawodowymi. Jako wysoce naganne należy też ocenić kwestionowanie ustawowych i wynikających przecież z konstytucyjnych gwarancji niezależności i niezawisłości sędziego uprawnień sędziego (w tym przypadku Sądu Najwyższego) do złożenia zdania odrębnego od orzeczenia sądu. Argumentacja przedstawiona przez SSO W. M. w przedmiocie wykazania przesłanki do wnioskowania o konieczności zastosowania testu z art. 29 § 5 u.SN w odniesieniu do SSN Wiesława Kozielowicza oraz SSN Dariusza Kali z tego powodu, że sędziowie ci złożyli zdania odrębne od uchwały SN z dnia 23 stycznia 2020 r. rodzi uzasadnione podejrzenie co do przewrotności tak prezentowanego stanowiska. *A contrario* brak skorzystania przez sędziego w obliczu silnej presji środowiskowej z gwarancji przedstawienia własnego poglądu prawnego zapewniłaby wnioskodawcę o spełnieniu przez tych sędziów wymogu niezależności i bezstronności. W ocenie Sądu Najwyższego wnioskodawca powinien również wypowiadać się o sędziach Rzeczypospolitej Polskiej stosownie

do wymogu zachowania powagi urzędu i godności sędziego, czego – zapewne – sam wymaga i oczekuje.

Sąd Najwyższy nie dostrzega natomiast konieczności odniesienia się do pozostałej części wyводу SSO W. M., która nie ma związku z przesłankami zastosowania instytucji z art. 29 § 5 u.SN, w szczególności postulatów *de lege ferenda* co do jej zakresu oraz roli powołanych orzeczeń TSUE i ETPCz, które nie mają żadnego związku z wykazaniem podstaw do przeprowadzenia testu w stosunku do sędziów SN objętych wnioskiem.

Mając powyższe na uwadze, zarządzono jak we wstępie.

[as]